

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA OD ROKU AKADEMICKIEGO 2020/2021 – 2022/2023
(skrajne daty)

Rok akademicki 2021/2022

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Zagadnienia wykonawcze muzyki współczesnej
Kod przedmiotu*	DA2/I (Akordeon), DG2/I (Gitara)
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Uniwersytet Rzeszowski Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Muzyki
Kierunek studiów	Instrumentalistyka
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil	praktyczny
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok II semestr 4
Rodzaj przedmiotu	specjalności – Akordeon, Gitara
Język wykładowy	polski/angielski/niemiecki
Koordinator	dr hab. Krzysztof Kostrzewa
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr hab. Krzysztof Kostrzewa, prof. dr hab. Paweł Paluch, mgr P. Nowak

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
4		15							2
Razem		15							2

1.2. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej / w zależności od sytuacji epidemiologicznej z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

egzamin – semestr 4

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Zalecana podstawowa znajomość historii muzyki, form muzycznych oraz zjawisk kulturowych wszystkich epok.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Zapoznanie studentów ze współczesną kulturą muzyczną, za skupieniem uwagi na konkretnych zjawiskach w muzyce XX w.
C ₂	Zwrócenie uwagi na kontekst kulturowy oraz wspólne cechy muzyki i innych dziedzin sztuki - literatury, sztuk plastycznych, teatru i filmu.
C ₃	Zapoznanie studentów z odrębnością muzyki współczesnej (zwłaszcza w II poł. XX w.) wobec muzyki epok wcześniejszych.
C ₄	Zwrócenie uwagi na wpływ uwarunkowań technologicznych i społecznych na rozwój muzyki współczesnej (np. użycie różnych urządzeń elektronicznych i komputera w muzyce elektroakustycznej) oraz wpływ nowych sposobów komunikacji (np. telewizja, Internet).
C ₅	Wykształcenie umiejętności interpretowania utworów zgodnie z estetyką muzyki współczesnej.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	<p>Student: wymienia style i kierunki w muzyce XX i XXI wieku wyjaśnia i rozpoznaje zasadnicze przemiany w języku muzycznym II poł. XX w. (m.in. wprowadzenie partytury graficznej, happening, teatr instrumentalny, performance, instalacja) i potrafi je odczytać w kontekście przemian w innych dziedzinach sztuki i kultury; analizuje problematykę techniczną współczesnego konceptualizmu i neostrukturalizmu (m.in. serializm, aleatoryzm) charakteryzuje problematykę warsztatową i stylistyczno-estetyczną muzyki elektroakustycznej oraz tzw. <i>live electronics</i>; opisuje problematykę postmodernizmu (m.in. kolaż, pastisz, cytaty, podwójne kodowanie, polistylistyka) i ma świadomość występowania wspólnych cech postmodernizmu w różnych dziedzinach sztuki współczesnej</p>	K_Wo1
EK_02	orientuje się w literaturze związanej z zagadnieniami wykonawczymi muzyki współczesnej oraz potrafi pozyskiwać informacje z dostępnych źródeł, baz danych	K_W10
EK_03	potrafi praktycznie, podczas gry na instrumencie, zastosować wiedzę z zakresu estetyki i stylistyki muzyki XX i XXI w.	K_Uo2,
EK_04	potrafi analizować budowę formalną, estetykę i styl utworu, dostosowuje i modyfikuje interpretację wykonawczą oraz dobiera odpowiednie środki wyrazowe	K_Uo6
EK_05	zachowuje otwartość na propozycje korekty aranżacji w praktycznym działaniu z konkretnym zespołem instrumentalnym; jest zdolny do budowania konstruktywnej krytyki wobec własnych działań twórczych	K_Ko1

EK_o6	ma świadomość potrzeby powiększania swej wiedzy i doskonalenia swych umiejętności poprzez regularne i aktywne uczestniczenie w zajęciach, pracę we własnym zakresie w celu rozwiązywania problemów wykonawczych muzyki XX i XXI w.	K_Ko2
-------	--	-------

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
1. Style i kierunki w muzyce XX i XXI wieku.
2. Zasadnicze przemiany w języku muzycznym II poł. XX w. (m.in. wprowadzenie partytury graficznej, happening, teatr instrumentalny, performance, instalacja) w kontekście przemian w innych dziedzinach sztuki i kultury.
3. Klasyfikacja faktur w muzyce XX w.
4. Zmiana funkcji orkiestry, chóru i głosów solowych oraz sposobów ich wykorzystania w muzyce współczesnej.
5. Współczesny teatr muzyczny - opera, balet, musical, rewia.
6. Muzyka jazzowa i rockowa oraz ich odmiany.
7. Odrębność charakteru muzyki filmowej, radiowej, telewizyjnej oraz muzyki w reklamie.

8. Współczesny konceptualizm i neostrukturalizm (m.in. serializm, aleatoryzm).
9. Problematyka warsztatowa i stylistyczno-estetyczna muzyki elektroakustycznej oraz muzyki elektroakustycznej z udziałem instrumentów bądź głosów wokalnych (live electronics).
10. Zagadnienie czasoprzestrzeni muzycznej (faktura, forma).
11. Problematyka postmodernizmu (m.in. kolaż, pastisz, cytaty, kompilacja, tzw. podwójne kodowanie, polistylistyka, zamierzony anachronizm); wspólne cechy postmodernizmu w różnych dziedzinach sztuki współczesnej.

3.4 Metody dydaktyczne

Ćwiczenia z prezentacją multimedialną, słuchowa i wzrokowa analiza i interpretacja fragmentów utworów. Pokaz, prezentacja. Zajęcia praktyczne - praca ze studentami nad wybranym repertuarem obejmująca wieloaspektową analizę problemów wykonawczych oraz możliwości interpretacyjnych. Dyskusja, rozwiązywanie problemów technicznych. Samodzielne słuchanie sugerowanych utworów w fonotece lub w Internecie. Konstruktywna krytyka fragmentów utworów interpretowanych przez studentów. Konsultacje indywidualne/ lub w zależności od sytuacji epidemiologicznej metody kształcenia na odległość

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćwiczenia
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćwiczenia
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć	ćwiczenia
EK_04	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćwiczenia
EK_05	obserwacja w trakcie zajęć	ćwiczenia
EK_06	obserwacja w trakcie zajęć	ćwiczenia

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Egzamin w formie kolokwium

Na każdym zajęciach są sprawdzane, korygowane i oceniane interpretacje fragmentów utworów przygotowanych przez studentów.

Kryteria oceny.

Warunkiem uzyskania zaliczenia jest zaprezentowanie wszystkich utworów, związanych z realizacją poszczególnych tematów.

Skala ocen;

5.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 92%-100% (znakomita wiedza i umiejętności)

4.5 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 84%-91% (bardzo dobry poziom wiedzy i umiejętności z drobnymi błędami)

4.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 76-83% (dobry poziom wiedzy i umiejętności, z pewnymi niedociągnięciami)

3.5 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 68%-75% (zadowalająca wiedza i umiejętności, z niewielką liczbą błędów)

3.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 61%-67% (zadowalająca wiedza i umiejętności z licznymi błędami)

2.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia poniżej 60% (niezadowalająca wiedza i umiejętności, liczne błędy)

Wszystkie kierunkowe efekty kształcenia są realizowane podczas jednego semestru.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄgniĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	15
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	2

Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	43
SUMA GODZIN	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	brak
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

<p><u>Literatura podstawowa:</u></p> <p>Baculewski K., <i>Polska twórczość kompozytorska 1945-1984</i>, Kraków 1987.   Helman Z., <i>Neoklasycyzm w muzyce polskiej XX wieku</i>, Kraków 1985. <i>Klasycy dodekafonii</i>, t. I-II, Kraków, 1961-1964. <i>Kompozytorzy XX wieku</i>, Kraków 1992. <i>Mały informator muzyki XX wieku</i>, Kraków 1975. <i>Muzyka XX wieku</i>, Kraków 1975.   Schaeffer B., <i>Nowa muzyka</i>, Kraków 1958, II wyd. 1969.   Strzelecki P., <i>Nowy romantyzm w twórczości kompozytorów polskich po 1975 roku</i>, Kraków 2006. <i>W kręgu nowej muzyki</i>, Kraków 1967.   Zieliński T.A., <i>Style, kierunki i twórcy muzyki XX wieku</i>, Warszawa 1981.</p> <p><u>Literatura uzupełniająca:</u></p> <p>Chłopicka Regina, <i>Krzysztof Penderecki. Między sacrum a profanum</i>, Kraków 2000.   Cichy Daniel, <i>Internationale Ferienkurse für Neue Musik w Darmstademie</i>.</p>

Dzieje, rola i znaczenie w myśli teoretycznej, praktyce kompozytorskiej i życiu muzycznym drugiej połowy XX wieku, Kraków 2009.

Grant, M. J., *Serial music, serial aesthetics. Compositional theory in post-war Europe*, Cambridge 2001.

Kolarzowa Romana, *Postmodernizm w muzyce*, Warszawa 1993.

Kostrzewa K., *Serialny plan prekompozycyjny a forma w „Gruppen für drei Orchester” Karlheinz Stockhausena* [w:] Mazepa Leszek (red.), „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Rzeszowskiego”, Seria Sztuki Piękne, Muzyka 1, Rzeszów 2002.

Wyrafinowana technika serialna na przykładzie VIII części „Le marteau sans maître” P. Bouleza [w:] Mazepa Leszek (red.), Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Rzeszowskiego, Seria Sztuki Piękne, Muzyka 1, Rzeszów 2002.

Rae Ch.B., *Muzyka Lutosławskiego*, PWN, Warszawa 1996.

Szczepańska E., *Postmodernizm a muzyka* [w:] Dziamski Grzegorz (red.), *Encyklopedia kultury polskiej XX w. Od awangardy do postmodernizmu*, Instytut Kultury, Warszawa 1996.

Deliège C., *Cinquante ans de modernité musicale. De Darmstadt à L'Ircam. Contribution historiographique à une musicologie critique*, Sprimont 2003.

Dibelius U., *Moderne Musik I. 1945-1965*, München 1984.

Moderne Musik II. 1965-1985, München 1988.

Literatura uzupełniająca:

Chłopicka Regina, *Krzysztof Penderecki. Między sacrum a profanum*, Kraków 2000.

Cichy Daniel, *Internationale Ferienkurse für Neue Musik w Darmstademie. Dzieje, rola i znaczenie w myśli teoretycznej, praktyce kompozytorskiej i życiu muzycznym drugiej połowy XX wieku*, Kraków 2009.

Grant, M. J., *Serial music, serial aesthetics. Compositional theory in post-war Europe*, Cambridge 2001.

Kolarzowa Romana, *Postmodernizm w muzyce*, Warszawa 1993.

Kostrzewa K., *Serialny plan prekompozycyjny a forma w „Gruppen für drei Orchester” Karlheinz Stockhausena* [w:] Mazepa Leszek (red.), *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Rzeszowskiego, Seria Sztuki Piękne, Muzyka 1*, Rzeszów 2002.

Wyrafinowana technika serialna na przykładzie VIII części „Le marteau sans maître” P. Bouleza [w:] Mazepa Leszek (red.), *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Rzeszowskiego, Seria Sztuki Piękne, Muzyka 1*, Rzeszów 2002.

Rae Ch.B., *Muzyka Lutostawskiego*, PWN, Warszawa 1996.

Szczepańska E., *Postmodernizm a muzyka* [w:] Dziamski Grzegorz (red.), *Encyklopedia kultury polskiej XX w. Od awangardy do postmodernizmu*, Instytut Kultury, Warszawa 1996.

Deliège C., *Cinquante ans de modernité musicale. De Darmstadt à L'Ircam. Contribution historiographique à une musicologie critique*, Sprimont 2003.

Dibelius U., *Moderne Musik I. 1945-1965*, München 1984.

Moderne Musik II. 1965-1985, München 1988.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej